

ποδας τῆς Ἀγίας Τριάδος, μοῦ ἐφάνη πῶς ἔβγαλε τὴ μαργαρίτα ἀπὸ τὸ στῆθος του καὶ τὴν ἐφίλησε...

Τὸ ἐσπέρας ὅλαι ἐκαθήμεθα ὁτὸν κη-
πό μας καὶ εἰργαζόμεθα... ἐγὼ καὶ ἡ
Ἀνθὴ ἡμεθα ἀφρημέναι... ἀλλὰ ἡ Ὀ-
λια εἰργάζετο μὲ τὴν καρδιά της. Ὁ ἐξά-
δελφός μου μὲ ἕνα φίλον του καὶ μὲ τοὺς
ἀδελφούς μου, ἐκάθηντο κάτω ἀπὸ ἕνα
δένδρο ἀντίκρυ μας καὶ ἔπαιζε ταῦτε.
Κατ' ἀρχὰς ἔπαιζε ὁ ἀδελφός μου μὲ τὸν
ἐξάδελφό του, καὶ ἔπειτα μὲ τὸν φίλον...
Ὅταν ὁ ἐξάδελφος, ὁ ὁποῖος, ἄς ὑποθέ-
σωμεν, πῶς ὠνομάζετο Τίτος, δὲν εἶχε
πλέον μέρος εἰς τὸ παιγνίδι, ἐπλησίασε
πρὸς ἡμᾶς καὶ ἤρχιζε νὰ θαυμάζῃ τὰ ἐρ-
γόχειρά μας.

Τὸ ἐργόχειρον τῆς Ὀλίας ἦτο καλλι-
τέχνημα ἢ λεπτὴ ἐκείνη ἐργασία, τὴν ὁ-
ποῖαν ὠνομάζομεν *dantelle anglaise*, ἦτο
καθαρία καὶ κάλλιστα δουλεμένη. Ὁ
Τίτος τὴν ἠρώτησε ποῦ ἐσπούδασε, ἂν
κατοικῇ πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν, ἂν ἔρχεται κάθε καλοκαίρι
στὴν Χάλκην κτλ. Καὶ ἐκείνη διηγείτο,
ὅτι ἀφῆκε πολὺ μικρὰ τὴν Ρωσσίαν, καὶ
ὅτι ἔρχονται πάντοτε χάριν τῶν λουτρῶν
εἰς Χάλκην καὶ μένουσιν εἰς τὸ ξενοδο-
χεῖον.

— Θὰ ἦμην πολὺ δυστυχής, ἂν ὁ πα-
πάκης ἤθελεν ἄλλην ἐξοχὴν... ἐδῶ ἔχω
τόσον... ἄλλας φίλας... ὥστε καὶ ἂν ἦ
ἡ τὸν τόσον ὠραία, θὰ τὴν ἦ-
ναι καὶ μόνον, διότι κατοικεῖ
ἐν Δομνίῃ καὶ τὴν Ἀνθούλαν.
— Τε λοιπὸν τόσον πολὺ τὰς
μεν ὁ Τίτος καὶ τῆς ἔρριψε
ἀπ' ἐκείναις ποῦ ἐθανάτωναν
μέμνα ἄλλοτε.

Ἡ Ὀλια ἠρρυθρίσκει καὶ γὰρ νὰ κρύψῃ
τὴν ταραχὴν της. ἔβγαλε τὸ σημειωματά-
ριόν της καὶ ἀνέγνωσεν ὀλίγας περικοπὰς
ἐνὸς ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶχε δημοσιεύσει
ὁ Τίτος ἐσχάτως. Ἐγὼ ἠγάπων τὸν Τί-
τον ὡς συγγραφέα, μέσα εἰς τὸ κεφάλι
μου εἶχα ἕνα κόσμον ὁλοκλήρον κρίσεων
λεπτῶν, παρατηρητικῶν καί, ὡς ἐνόμιζα,
ὀρθῶν δι' ἕκαστον σύγγραμμά του· μὰ σοῦ
τὸ εἶπα... δὲν ἤμπορούσα νὰ ἐξωτερικεύσω
αὐτὰ ὅλα... ἤμουν βωβὴ ἐμπρὸς του καὶ
ἀμήχανος.

Ἡ Ὀλια, ἀπεναντίας, χωρὶς στόμφον
ἢ δειλιάν ἄλογον, ἠρίθμει τὰς παρατη-
ρήσεις της, καὶ εἶπε τὴν γνώμην τοῦ θεῖ-
ου της, ὅστις ἦτο γνωστὸς συγγραφεὺς
ἐν Ρωσσίᾳ.

— Οἱ Ρῶσοι εἶνε οἱ καλλίτεροι μυθι-
στοριογράφοι. Τοὺς ἀγαπῶ, ὅχι διότι
εἶνε πατριῶται τῆς μαμάς μου, οὔτε
διότι τὰ ξένα ἔθνη τοὺς ὠμολόγησαν τοι-
ούτους, ἀλλὰ διότι τοὺς ἐννοῶ. Εἶνε ψυ-
χολόγοι βλαβεροὶ καὶ ἀναλύουν τοὺς χαρα-
κτῆρας ζωηρότατα, φυσικώτατα... Ἐν
γαλλικὸν μυθιστόρημα μὲ τέρπει, ἐν ρωσ-
σικὸν μὲ διδάσκει. Τὸ ἀναγινώσκω, ὅχι
διὰ νὰ σκοτώσω τὸν καιρὸν, ἀλλὰ διὰ νὰ
ὠφεληθῶ. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰ ἰ-
δικά σας συγγράμματα... μάλιστα αὐτὴ
ἡ περικοπὴ... — καὶ ἀνέγνωσε διὰ τῆς

γλυκείας αὐτῆς φωνῆς δύο ὁλοκλήρους
σελίδας τοῦ ἔργου του. — Ὁ Θεὸς μου
τούλάχιστον μόνος του μοῦ ἐσημείωσε
διὰ κυανῆς μολυβδίδος τὰ σπουδαιότερα
μέρη τοῦ ἔργου σας, καὶ πόσον ἐχάρην, ὅ-
ταν ἐσημείωσε καὶ αὐτὴν τὴν περικοπὴν,
τὴν ὁποῖαν εἶχον ἀποστηθίσαι ἐγώ.

Ἐκεῖνος ἤκουε μαγευμένος. Θὰ ἔμενεν
ὦρας ὁλοκλήρους, εἰς τὴν ἐκστασιν ἐκείνην,
ἂν ὁ ἀδελφός μου δὲν τὸν προσεκάλει. Ἡ
Ὀλια ὅμως δὲν εἰργάσθη πλέον· ἔβαλε
μέσα εἰς τὸ πανεράκι της τὸ ἐργόχειρόν
της καὶ μὰς ἀπεχαιρέτισε... διότι ἡ ὦρα
τοῦ περιπάτου ἐπλησίαζε.

— Θὰ μὲ πιστεύσῃς, Ἀνθούλα, δὲν ἡμ-
πορῶ νὰ καταλάβω τί συμβαίνει μέσα
μου... αἰσθάνομαι ὅτι τὴν Ὀλια τὴν ἀ-
γαπῶ καὶ ἐγώ. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν μισῶ;
— Ὅχι... καμνεῖς πολὺ καλὰ... Διατί
νὰ τὴν μισήσῃς; Μήπως τὸ μίσός σου θὰ
διακόψῃ τὸν ἔρωτά του;

Ἡ Ἀνθὴ εἶχε δίκαιον, καὶ ἤρχισα τὰ
δάκρυα, τὰ ὁποῖα μὲ ἀνεκούφιζον.
Ὅλοι ἔβλεπον ὅτι ἔλυναν, μόνος ἐκεῖ-
νος δὲν τὸ παρετήρει, παρὰ μοῦ ἔφερε
καθ' ἡμέραν μετὰ παιδικῆς χαρὰς νεώτε-
ρα τῶν ἐρωτικῶν του θριάμβων.

Καὶ εἶχα καὶ τὸν κόσμον... τὸν κό-
σμον τὸν τυφλόν, νὰ λέγῃ τόσα ἐναντίον
μου διὰ τὴν οἰκειότητα τοῦ Τίτου.

— Εἶνε τρελὴ ἡ γιγαχία της, ἔλεγεν ὁ
ἕνας νὰ τὸν μπάζῃ μέσα ὁτὸ σπίτι της
... χθὲς τὸν εἶδα νὰ φιλῇ (;) τὴν Δομνί-
κην μέσα ὁτὸ δάσος.

— Τὰ συγχαρητήριά μου, δεσποινίς Δο-
μνίκη, πότε ἔχομεν γάμον; ἔλεγεν ὁ ἄλλος.

— Αὐτὴ ἡ Δομνίκη σοῦ ἔχει μιὰ τύ-
χη!!... ἐψιθυρίζον σιγὰ σιγὰ, αἱ φίλαι
μου, ὅταν μ' ἔβλεπαν στηριζομένην εἰς
τὸν βραχίονα τοῦ Τίτου.

— Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἔχουν καλὸ
τέλος, ἔλεγον τὰ γράμματα... ἤσανόμην
ὅτι ἦμην ἀντικείμενον προσοχῆς, ἀλλὰ
ἔλεγα:

— Τί μὲ μέλλει, δὲν θὰ ζήσω πολὺ.

Ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου μὲ καθυσόχασεν.
Ὁμίλουν πρὸς τὸν Τίτον περὶ τῆς Ὀλίας
μετ' ἐνθουσιασμοῦ, καὶ ἦμην εὐτυχὴς μάρ-
τυς τῶν ἐρωτικῶν συνδιαλέξεών των.

— Θὰ ζητήσω, Ὀλια μου, τὴν χεῖρά
σου ἀπὸ τὸν πατέρα σου... συγκατατί-
θεσαι; ἠρώτησε μίαν ἡμέραν ἐκεῖνος.

— Ἡ μητέρα θὰ σὲ ἀκούσῃ, διότι ὁ
πατέρας τὴν ἀφῆκεν ἀπόλυτον δέσποιναν
εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κόρης της...

Ἐγὼ ἔκλαια ἀπὸ τὴν συγκίνησίν μου
βεβαίως.

Ἐκεῖνο τὸ ἐσπέρας ἀπεφάσισα νὰ αὐ-
τοκτονήσω. Δὲν εἶχα ἄλλο μέσον καὶ ἐ-
πῆρα ἕνα δοχεῖον μὲ φωσφορικὰ πυρεῖα,
τὰ ἔβαλα μέσα εἰς ποτήρι καὶ ἔχυσα λίγο
σπίρτο τοῦ καμινέτου μέσα. Ἐως τῶρα
δὲν ἤξεύρω ἂν τὸ μέσον αὐτὸ ἦνε θανα-
τηφόρον, ἀλλὰ πιστεύω νὰ ἦνε. Ἐγράψα
ὀλίγας ἐπιστολάς καὶ πῆγα ὁτῆς Ἀν-
θούλας διὰ νὰ τὴν ἀποχαιρέτισω.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

κ. Γεωργίου Σταύρου. Ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ ἐλ-
λείποντα φύλλα. Εἰς τὸ ἐξῆς τὰ φύλλα τῶν συνδρο-
μητῶν ὁ ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι σας εἰς ἐνα φά-
κελλον. — κ. Ι. Μιχαηλίδην. Παρὰ τοῦ κ. Ε. Γ.
ἐληφθῆσαν λίραι ἀγγλικαὶ 2. Ἐνεγράφη ὁ κ. Μ. Μ.
Σ., πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ὀκτω-
βρίου. Λαμβάνετε καὶ τοὺς ἀριθμούς τοῦ κ. Ν. Ρ. Ἐ-
γράψαμεν. — κ. Α. Κ. Παλαιολόγον, ἐνεγραφήσαν ὁ
κ. Π. Σ. Μ., καὶ ὁ κ. Δ. Χ. Χ. πρὸς οὓς ἀπεστά-
λησαν τὰ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐκδοθέντα φύλλα. Ἐν-
χαριστοῦμεν — κ. Παντολ. Ταγαρίδην, Στέλ. Παπ-
πᾶν, Γ. Κ. Καλλιωντῆν εἰρηνοδίκ., Ἀναστ. Κοκκινά-
δην, εἰρηνοδίκ. Ἐνεγράφη. Ἐνχαριστοῦμεν. — Ὑπο-
πράκτορα Χαλκίδος. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κυρίαν
Βενεράνδαν Γκιλλῆν, κκ. Ἰω. Κοιμτζόγλου, Ἀγγε-
λον Ρακοπούλον, Ἰω. Πελεκᾶσιν, Θεμ. Γκιλλῆν, Σπ.
Βλαντῆν, Δ. Ἰω. Παπαδασυλόπουλον, τηλεγραφ.
Α. Χατζηγῶγον, Ἀθ. Δινιζόπουλον. Συνδρομαὶ ἐ-
λήφθησαν. Ἐνχαριστοῦμεν. — κ. Α. Κ. Θ. Ἐνταῦθα.
Ἐλήφθη, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν θὰ δημοσιευθῇ. — κ.
Γρηγόρ. Π. Φαρακλόν. Βιβλία ἀπεστάλησαν. — Χρ.
Βιτάλην. Κατὰ λάθος τῆς διεκπεραιώσεως. — Μ. Γ.
Κιριατζόγλου. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν.
— κ. Χ. Α. Μαρβακίωτην. Ἐγράψαμεν. — κ. Χ. Μ.
Μακρίδην. Συνδρομὴ ὑμῶν καὶ τοῦ κ. Γ. Κονδαβίλη
ἐλήφθη. Βιβλία δὲν ὑπάρχουν. — κ. Λ. Ἐνυλῆν. Ἐ-
πιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν. — κ. Κ. Δ. Ζαλο-
κωσταν. Συνδρομητὰ ἐνεγράφησαν, πρὸς οὓς ἤρξατο ἡ
ἀποστολὴ τοῦ φύλλου Τόμοι 5 «Ἐκλεκτῶν» δρ. 48.
Ἐνχαριστήθητε νὰ μὰς σημειώσητε τὰ ἐλλείποντα
φύλλα. — κ. Κ. Ζωγρ. Ἐνταῦθα. Πρὸς συννόνησιν
11 - 12 π. μ. καὶ 4 - 5 μ. μ. ἐν τῇ γραφεῇ ἡμῶν.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων
Πωλοῦνται τὰ ἔσῃς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν
ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμοῦντων
ν' ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν.]

«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική Συλ-
λογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
«Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα
Λουδοβίκου Νοῦρ. Δρ. 1,50 (1,70)
«Ζὶλ Βλά», μυθιστόρημα Δρ. 5 (6)
«Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστο-
ρία Ξαβιὲρ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 (6,60)
«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Β'ου: Σέργιο: Πανίνης», μυ-
θιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκα-
δημίας. Δραγ. 2 [2,20]
«Κωμωδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
«Ὁ Γονιζάλης Κορδούβιος ἡ ἢ Γρανάδα ἀνα-
κτηθεῖσα» μυθιστόρημα Δρ. 1,50 [1,70]
«Ἀνθρωπος τοῦ Κότμου», Ἀθηναϊκὴ μυθι-
στορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 [2,20]
«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφε-
ρίου, μετὰ ἄρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμ. 2] Δρ. 5 [5,50]
«Ἡ Ναζία Μαρσιάνθη» μυθιστόρημα πρωτό-
τυπον Δρ. 1,30 (1,50)
«Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστο-
ρημα Ἰουλίου Βέρν. Δρ. 1,70 (2)
«Ὁ Ἀρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6
τόμους Δρ. 8 (9)
«Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετὰ
φρασ. Γ. Κ. Ζαλακώστα Δρ. 4 (4,50)
«Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 1,50 (1,60)
«Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ
Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου Δρ. 1 (1,10)
«Τὰ Ἰπερῶ τῶν Παρισίων» μυθιστορία Pierre
Zaccane Δρ. 4 (4,20)
«Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμνος
μήτηρ» (τόμοι 2, σελ. 750), μυθιστορία Α. Mat-
they (Arthur Arnold) Δρ. 3,50 (4)
«Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού» καὶ «τὸ ἀνὸς τῆς
Ἀλφῆς» (τόμοι 2, σελ. 700) μυθιστορία Ι. Φ.
Σμίθ. Δρ. 3,25 (3,75)
«Ὁ Ἀδικηθεὶς Ρογήτρος», μυθιστορία Ἰουλίου
Μαρύ, 2 τόμοι ἐκ 686 σελίδων, δραχ. 3 (3,40)
«Ἐλπίνη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρω-
τότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα
Κυριακίδου Δρ. 5 (5,30)